

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gasparis Lechneri E Societate Iesv Theologi. Sodaliv Partheniv. Siue Libri Tres Qvibvs Mores Sodalivm Exemplis Informantvr

Lechner, Kaspar

Dilingæ, 1628

IX. Beneficia animi accipiunt Sodales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51916)

CAPVT IX.

BENEFICIA ANI-
mi accipiunt Sodales.

QUæ toto hoc opusculo narrata sunt, huc tendunt, vt cognoscas, quanto animorum bono Sodalitates institutæ sint & frequentatæ. Placet tamen idem alijs exemplis breuiter confirmare.

I. Dilingani annales referunt beneficio Sodalitatis in quam olim quidam conscriptus fuerat periculis ereptum, ad frugem reductum fuisse. Sic enim scribunt: Vir annorum quadraginta natus in aleam proiectus & vinum, nocte quadam sopore excusso videbat oculis obijci suis Virginem honestissima forma inter duos verendo grauique ore viros adstantem. Hos grauia eius crimina singulatim recensere, acriter obiurgare, mortis genus horrificum eminari, nisi

II.
lij Pan-
celli for-
dam v-
itus na-
orbula-
psos dies
eo panni
onit. Po-
ret ager,
honorem
lena ali-
natrē ef-
atum ca-
so admo-
ouerat &
ergi in cō-
Dein alte-
etori ap-
parte do-
ogant ma-
actum sit
& firmata
ceptum
ed exiguū
iet, si Vir-
icatu sit.
CAPVT

*Prodest
Sodalem
fuisse.*

nisi ad frugem redeat. Externatum attonitumque metu ac minis hominem Virgo tamen iubet spem concipere & mala perpetrata poenitendo corrigere: si placeret consilium, eam se ope non defuturam, quippe memorem adhuc eorum, quæ puer olim bene laudabiliterque egisset, (Sodalis hic in primis pueritæ annis erat) ad hæc ille in memoriam amo i. erga Matrem Dei regressus (erat enim haud vulgaris in illa ætate Deiparcultor) mox copiosis infusus lachrymis aditum ad Sacerdotem è Societate IESV accelerare, soli visa expositurus. Huiusce suasu vitæ vniuersæ commissa cum dolore commemorat, improborum vitæ consortia, rationemque rectius posthac viuendi in libello conscriptam à Patre accipit. Est tanti vel semel cultui Virginis ad dictum fuisse.

Terroribus nocturnis liberantur.

II. Quendam Malacæ nocturni dudum terrores, & plurimus in cubiculum lapis intempesta nocte immissus; trepidum & exanimatum reddi-

de-

derant: Sed in Sodalitium cooptatus
 laruas videre, tumultusque audire
 desijt. Flexitæ Sodalis nocte concubia
 siti vrgente è lecto se proripuit; sacra-
 que corolla brachio circumiecta vti
 nunquam sine ea quasi parmula sua
 egredi quoquam consueuerat, ad pu-
 teum descendit. Sed ecce horrificum
 spectrum ex aduerso incurrit, atque
 penè inuolat in oculos; Rosarium
 brachio inuolutum tradi sibi impe-
 riosè postulat; ni faxit, asperrima
 quæque minitatur. Negat ille se da-
 turum; laruæque vim afferenti forti-
 ter obluçtatur. Inter quam pugnam
 iam quadraginta pedes à puteo ab-
 stractus erat. Qua vt se violentia ex-
 imeret, Angeli Salutationem exor-
 sus est; cuius enuuciandæ, vt fecit i-
 nitium, velut Africo discussa nube-
 cula, minax antea spectrum momen-
 to euauit.

CI. 10
 CIV.
 CI. 10
 CXII.

III. Hic ab externa Dæmonum
 vi Virginis virtute exemptus est; ali-
 um Viennæ in Gallijs stygijs iam ferè
 mancipatum eadem patrona in li-

*ADAM-
 NEM CON-
 SORTIO AB-
 DUCITUR.*
 An. CI. 10
 ber- 10CKA.

Aa 2

ber-

um
 omi-
 nci-
 endo
 , eam
 e me-
 olim
 Soda-
 erat)
 i er-
 enim
 iparæ
 chry-
 Socie-
 xposi-
 iuerfæ
 norat,
 ratio-
 ndi in-
 ceipit.
 nis ad
 pturni
 n cubi-
 e imif-
 reddi-
 de-

bertatem vindicauit; ut eius Sodali-
 tij historia prodit. Fuit hic alia in vr-
 be Societatis Scholis addictus, puer in-
 genij bonitate, morumque integritate
 Magistro suo amabilis. Qui sensim ex-
 itiali profligatorum Sodalium conta-
 gione deprauatus, in peiora lapsus eo-
 tandem deuenit, ut pestiferis magic il-
 lecebris captus & irretitus pessimam
 cum Demonibus malis familiaritatem
 contraxerit. Tum ergo quicquid dira-
 rum eludendis oculis, fascinandis au-
 ribus, domibus effringendis, iniurijs
 vindicandis, cupiditatibus potiundis,
 alijs nequitijs exercendis inserviebat,
 id omne è fecunda inferorum cloaca
 hauriebat, & singulari dono phialam
 acceperat stygia plenam aqua, & hy-
 dris quibusdam infandisque monstris
 in exitium mortalium inuentis (ut
 Demon affirmabat) refertam. Duos
 in illa disciplina annos iam exegerat
 miser, cum Doctor preclarus impense
 opera mercedem, ac velut didactron-
 em. Sed vivebant in Iuuenis animo
 etiam.

etiamnum Christiane rationis & pietatis antiqua semina: unde & ad horrendi pacti mentionem attonitus haesit, reique tanta pensitanda diem perendinum petijt. Spectris interim, minis, pollicitationibus diu noctuque urgetur; à quibus se expediendi hoc demum reperit consilium. Lugdunum contendit, ubi Magistrum quondam suum, cui charum se fuisse meminerat, versari inaudit, eiusque arbitrio potestatiq; se totum committere statuit. In via, ne id faceret, variè oppugnatus memoratur. Demum sciscitari ausus adolescens, cur sibi tanto tempore Dei presidio ac favore destituito percerint, nec mortem, quam modo tam ferociter minarentur, intulerint: cui illi, nec promptam sibi voluntatem, nec consatū defuisse responderunt, sed prohibitos inuictis magni DEI imperijs, Regineq; illius, cuius olim puer clientele se commisisset, auctoritate coercitos. Obstupuit oppido iuuenis admirabilem Clementissimae Virginis in se charitatem, enim a complexu presidioque nec dum

Vide etiam
fias.

se depulsum audiebat, cum ipse tamen ab illius castris transfuga, Sodalitij legibus contemptis & MARIAM Matrem & virtutem omnem ab animo suo pepulisset. Quid multis? Magistrū Viennæ reperit; rem omnem aperit; munera acherontica tradit, ad virtutem & conscientiae tranquillitatem redit. Quo in facto id omnes notent velim, quam infidum sit Dæmonis commercium. quouis momento perniciem struit, & ni Magni & Boni DEI virtus cohiberet, etiam inferret. Ut merito omnes ab eo quamprimū se auellere debeant, cum infensi sibi tum Dei opem certam expectare non possint, cum ipsi ab illo tam improbè profugerint.

*A flagi-
zio pa-
trido ab-
sterren-
tur.
Eodem.*

IV. Sodalem alium Angelopoli in Mexico in peius ruentem, dum urbem cum socijs obambulat, graueq; animo scelus versat, vir grandævus vultu graui ac subirato adoritur, & percussio fortiter pectore: *Tunc, inquit, qui B. Virginis Sodalitio nomen dederis hac mente concipere, hac ani-*

mo audeas tractare facinora? Ad quæ
 cum subito linquente animo corru-
 isset Iuuenis, accurrunt comites, &
 percussore nullo conspecto territi ad
 Sacerdotem adducunt. Ibi expiatus
 agnouit Tutelaris beneficium fuisse,
 impune cogitationem flagitij non
 abiuisse.

V. Magnus quondam Virginis
 cultor vniceque deditus, in turpe
 prolapsus crimen, homines seque ut
 fugeret, in exilium abiit. Nox homi-
 nem in silua oppressit; simul patrati
 mali conscientia, dolor, lacrymæ, de-
 speratio miserum corripuere. Ut sce-
 lus expiaret, in flumen proximum se
 dare mortemque tanti doloris reme-
 dium arcessere constituit. B. tamen
 Virginem prius uti sibi clemens pro-
 pitia sit, inuocat. Vix ediderat voces
 vltimas, cum matronam videt insigni-
 nis pulchritudinis, quæ ad eum con-
 uersa: *Bonum animum sume, inquit,
 audacter me sequere.* Hæc effata flu-
 men ingreditur. Quod ille cum facit
 parens dicto, miratur quasi marmor

*In spem
 erigun-
 tur.
 CIO.
 IOXC.*

substratum pedibus, & hinc atque il-
line liquidas discessisse vndas. ita in-
aduersam ripam incolumis euasit.
Tum confirmatus Brigantiam redire,
vnde abierat, iubetur. mox puro sese
insinuans cælo clarissima luce Virgo
pulcherrimam faciem abscondit, Il-
le meliora remedia malis suis apud
Patres Societatis inuenit.

*Ad reli-
gionem
animan-
tur.*

CIO. IO
XCIII.

CIO. IO
CXI.

VI. Rhutenensis Sodalis sacram
militiam meditabatur; huic vigili at-
que precanti se Religiosorum patro-
na mira in luce blandissimè obtulit,
animosque ad cæpta absoluenda ad-
didit. Sodalem alium Mexicanum
vndequaq; improbum certo prodi-
gio ad Religionem vocauit, frigide
petenti statim aditum patefecit, hæ-
renti clarum signum impetrauit. Nā
Crucifixi imago, ante quam & quo-
tidie septies orationem Dominicam
& Angeli salutationem dicere con-
sueuerat, hoc solo bonus, & tum ef-
fictim precabatur, à pariete ter seip-
sam dimouit: quo viso abruptit se à
vitâ priore, & omnem occasionem
præcidit.

VII.

BENEF. ANIMI ACCP. 563

VII. Magnum castitatis siue tu- *lib. 2. c. 2.*
enda siue consequenda præsidium *n. 6.*
in constanti ad D. Virginem oratio-
ne positum esse supra docui. Id duo-
bus sequentibus exemplis confirmo.
quorum prius iisdem verbis reddo,
quibus perscriptum est. *Iuuenis qui- CIO.*
dam anno etatis quinto in quoddam, IOCI.
flagitium prolapsus ad annum usque
vita decimum octauum in eo fœdum,
in modum demersus iacuerat. Interea
loci, forma, ingenium, morum amœni-
tas cunctis non amabilem modo, sed
admirabilem quoque reddebat, ut di-
gnus etiam inter Sodales cooptari vi-
deretur. Ignotum nimirum erat quæ
animi deformitas sub extraria illa ve-
nustate lateret. quæ tamen fœditas ita
sepe hoc anno prodidit, ut summam E-
mendationis desperationem ostende-
ret. Hic pater quidam Societatis ado-
riri adolescentem, emendanda vita &
à peccandi illecebris rationes ac vias
monstrare, medicamenta item sanan-
do morbo salutaria præscribere. Ille
contra negare hæc sibi profutura, quod

Aa 6

hu-

huiusmodi remedia omnia mali, quo laborabat, vis & Improbilas eluderet: Rogare proinde, ut precibus suis alia illis valentiora sibi à DEO impetraret. Spondet Sacerdos facturum, simulque hortatur adolescentem, ut quod a se peteret id etiam à Matre Misericordiae votis quotidianis contenderet. Obsequitur hortatori, & ad diem quo eandem Matrem filius calo inuectam honore summo cumulauit, de peccatis iterum confessus indicat confessario, sibi iam vitæ melioris spem non dubiam affulgere. Ex quo enim, inquit, venerari Diuam Virginem, & ab ea vitis meis flagitare studui medicinam, animaduerti homines peruersos, quorum usu consuetudineque gaudebam, à me alienari, meq; ire desertum. Et nunc quidem ita liber sum & expeditus ab omnibus ut exsequi iussa tua facile queam: nec aliunde scio bonum hoc mihi tantum, quã à pronisu DEI manasse. Tu igitur impera mihi quod voles, & me finge, ut voles: nullum faxo in me obsequium nullum officium desideres.

Mali fugiunt B. Virginis sectatores

deres. Atque hinc duo mihi confide-
 ra, lector. primum nullum adeo men-
 tibus inolitum hærere flagitiũ, quod
 B. MARIÆ Virginis patrociniõ dili-
 genter quæsito, non eluatur: vt pro-
 inde quicumque prauis cupidinibus
 nocenter aduruntur, ad hanc Aquam
 salutis frequẽter debeant accurrere.
 Alterum est, malos socios pati non
 posse, vt cum bonis consortium ine-
 atur: & eum quem D. Virgini famili-
 ærem vident execrantur, certi se ex-
 cludi abs te, si bonis te aggregates: vt
 vel hinc possis eos cognoscere malos
 esse, si nolent te bonis adiungi.

VIII. Posterius de tuenda casti-
 tate valere preces ad Virginem fusas
 testatur. Mamertinus à vesana muli-
 ere improbè sollicitatus obnixè Re-
 ginæ Virginum opem in hoc pericu-
 lo implorauit. Nec defuit clienti vo-
 cata Virgo, quippe, ne vllõ sensu eius
 animus emolliretur, repente illi visa
 mulier horrenda specie in spectrum
 commutata, horrido terribiliq̃ue to-
 tius oris habitu, conuerso in angues

*Castitatẽ
 seruant.*

CIO. 10

XCVI.

*Forma
 impudici-
 ca femi-
 na.*

crine, quid multis? Furiarum quarta soror visa est. Quo spectaculo Veneri omnes motus quievere, castitatisque amor altius animo impressus est. Quo hic feminam cultu formaque conspexit; tali mulieres omnes, Circeum genus, prædicas, si quæ castitati insidias moliantur, Virgo tota pulchra ostendere voluit.

*In dubijs
consiliū
inueni-
unt.*

CIO. 10
XCIX.

IX. Auenionensis in re dubia, quæ eius plurimum intererat, dum Rosarium in æde sacra attentè percurrit, propè finem obdormiuerat, cum Virginem forma eximia & blando aduersum se ore adstantem conspicatur. Expergefactus visi vehementia, precationem absoluit, & spe plenus repetit domum. Ecce iterum nocturno in somno sese videntem B. Virgo offert, certumque hominem nominat, à quo quid facto opus sit, ediscat. vix illuxerat, cum ille ipse, quem pia patrona edixerat, proforibus adfuit, eiusque præsentipatrocinio è certa præsentique ignominia ereptus est.

X. Bi.

X. Biturigibus Sodalitatis alumnus alius ad res philosophicas percipiendas Bœotica quadam stupiditate suffusus, & plumbeo velut ingenio, cum penitus hebesceret, votis Virgini Matri nuncupatis, huic duritiæ mentis amoliendæ tantum postea perspicacitatis nactus est, affuso ipsi Virginis operâ clarissimo lumine, ut de Philosophicis ænigmatis abstrusissima quæque liquidò peruideret. Quo de beneficio alia inuenies in Manuali Sodalitatis.

c. 1. p. 1.
§. 2.

XI. Ad extremum huc referri potest ea gratia, quæ Sodalitatibus à summis Pontificibus è Thesauro Ecclesiæ, abundè conceditur, qua pœnis in crimina statutis eximuntur, atque Indulgentia dicitur. Quanta autem quamque patens ea sit, in libellis Sodalitatum atque Legibus videre cuiuis licebit. Quanto verò in precio habenda sit, intelligent omnes, qui acerrimas post mortem pœnas luendas superesse nouerunt illis, qui dum vita manebat, non satis eas expiarunt.

Indulgētia illis concessa.
Gregor. XIII. in Bulla Excommunicationis.

XII. Cir-

XII. Circa has verò Indulgentias dubia quædam enucleanda sunt, quæ quorundam Sodalium subinde animos sollicitant. Sed vt resolutio pondus habeat maius, non nostris verbis respondebimus: sed prout libro primo polliciti sumus, literas Romanæ primariæ ad Lugdunenses Sodales datas inferemus, sicut eas ipsi si Romani ad nos perscripserunt. Sic se habent:

ROMANA PRIMA
PRIMARIA. B. M. VIR-
GINIS ANNUNCIATÆ
CONGREGATIO.

*Per illust. Congreg. Lug-
dunen. B. Mariæ Virginis Assum-
ptæ Salutem, & gratiam Dei-
paræ Virginis.*

PRincipium vestrarum literarum in quo nos certiores facitis de felici progressu vestræ Sodalitatis non est cur scribamus nobis voluptatem
attu-

attulisse ; quod etiam nobis tacenti-
bus vos non latere existimamus.
Quid enim tam fraternæ pietati con-
gruit, quam vt fratres inter se res se-
cundas pariter atque aduersas com-
municent ? De fratribus loquimur,
qui in spiritu concordēs cum MARIA
Matre Domini vnanimiter in oratio-
ne perseuerant, quorum vnum cor,
atque anima vna in diuersis corpo-
ribus meritò dici potest. Nam carna-
les fratres de diuidenda inter se ter-
rena hæreditate sollicitos, quorum
gratiam raram esse quidam non iniu-
ria conqueritur, nihil moramur.
Thomas ille nobilis Anglus, quem
nobis commendastis, & vestri causa
& suæ virtutis merito nullum à no-
bis fraternæ charitatis officium fru-
strà desiderasset, nisi ei visum fuisset
ad Sodalitatem B. Virginis Assum-
ptæ, quæ in Domo Professæ Patrum
Societatis IESV stans diebus conue-
nire solet & nostræ iam pridem ag-
gregata fuit, sese conferre, ratus for-
tasse illâ statui suo magis congruere.
etc-

etenim nostra Sodalitas licet ab initio cuiusvis ordinis Sodales admitteret, dummodò ceteras qualitates haberent ex institutis, & legibus nostris requisitas, attamē multis ab hinc añis coepit ab ijs tantum frequentari, qui literis operam nauant, quamuis non solum dicentes, sed etiam ex scholis digressi atque adeo Doctoratus (ut vulgo dicitur) gradum assecuti in ea Sodales existant.

Postremò quod de Indulgentijs sententiam nostram exquiritis, nos Bulla Greg. XIII. inspecta rem hanc non esse adeò obscura existimamus. Sunt enim quædam Indulgentiæ, in quibus locus exprimitur quales sunt quæ conceduntur quadragesimali tempore visitantibus Ecclesiam Societatis IESV, vel aliam si in loco ubi Sodales morari contigerit Ecclesia Societatis non adsit, ibique septies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam recitantibus: de quibus ambigere non oportet, cum Bulla differtis verbis non de sacello

Soda-

Sodalitio sed de Ecclesia Societatis
IESV mentionem faciat, quamuis sub
hoc nomine etiam Sacellum, seu
Oratorium Sodalitatis cum Ecclesijs
eiusdem Societatis cohæreat intelli-
gi posse non ignoremus: Sed tamen
prior interpretatio apud nos consue-
tudine præualuit. Quædã verò sunt,
in quibus nullus locus adijcitur, cu-
iusmodi sunt, quæ conceduntur pro
infirmis, vel defunctis orantibus, &
missæ sacrificium diebus feriatis audi-
entibus, ad quas obtinendas nõ cre-
dimus necesse habere Sodales ad Sa-
cellum Congreg. conuenire ibique
preces effundere quia indulgentiarũ
concessio cū sit fauorabilis, nõ debet
restringi, sed latè interpretari. Re-
stringeretur autẽ procul dubiò, si ne-
cessitas indiceretur Sodalibus pro il-
lis consequendis ad Sacellum acce-
dere, cum ad Oratorium Sodalitatis
non semper pateat accessus, ex verò
preces plerumque statim pro
temporis necessitate sint offerendæ.
Quod verò ad Indulgẽtias Plenarias,
quæ

quæ conceduntur omnibus in die
 Añnunciationis, & Sodalibus quin-
 quies in anno visitantibus Ecclesiam
 Societatis ibiq; vel alibi Sanctissimũ
 Eucharistiæ Sacramentũ fumentibus
 res parũ habet dubitationis, nisi quod
 nomen Ecclesiæ etiã Sodalitatis Ora-
 toriũ comprehendere, & ratio, & cõ-
 suetudo longæua obtinuit. Deniq; vt
 paucis rem totam absoluamus, sic
 habetote: exceptis indulgentijs quæ
 conceduntur Sodalibus in ingressu
 Sodalitatis (quod nos de ingressu so-
 lemni accipimus hoc est post com-
 pletum tempus probationis) nec nõ
 ijs qui Congregationibus interfunt,
 tam publicis, quam priuatis diuinis
 officijs; spiritualibus colloquijs ex-
 hortationibus, & alijs pijs officijs per
 Sodalitium (vt verbis Bullæ vtamur)
 ordinandis quę locales procul dubiõ
 sunt, & exceptis alijs de quibus supra
 diximus, ceteras vbiuis locorum So-
 dalibus esse concessas: Sodalibus, in-
 quam; nã ad eos, qui se à nostra Sodal-
 litate segregarunt, non pertinet. Cæ-
 te-

terum si quis cum diplomate Congregationis in aliam Urbem migraverit in qua Sodalitatis Conuentus non extat, vel in ea ipsa ciuitate manserit, ita tamen impeditus vt Sodalitatis interesse non possit Communionem ei indulgentiarum & bonorum spiritualium non negamus, dummodo pro viribus, quæ ad Sodales spectant exerceat, quod ex Bulla non obscure colligitur, & apud nos seruetur, & ante triennium Rmus. Pater Societatis IESV Generalis Præpositus ad preces Eustadianæ Sodalitatis in Germania à nobis consultus respondit, cuius responsi exemplar a nobis ad nos asseruatur. Hæc habuimus, quæ ad literas vestras nobis iucundissimas rescriberemus. Optamus nos valere, ac nostri in Domino memores esse. Datum Romæ in Oratorio nostræ Congregationis ad Collegium Romanum Societatis IESV Die 25. Augusti 1619.

XIII. Hucusque literæ Romanæ ad Lugdunenses, Dubia verò ab Eustad-

sta-

stadiensibus proposita, & ab admodum R. P. Generalem Societ. IESV pro ea potestate, quam ipsi summi Pontifices concesserunt, vt libro primo capite quarto exposuimus, dissoluta sunt, hæc subiiciunt.

Die prima Iunij Anni 1616. à Prima Primaria Congreg. B. M. Virginis Annunciatae in Collegio Rom. Soc. IESV fuerunt proposita Rmo. P. Mutio Vitellescho eiusdem Soc. Præposito Generali Infra scripta dubia.

I. An illi Sodales, quorum impedimentum legitimum iudicatum fuerit à Congreg. gaudeant omnibus Gratijs. Indulgentijs, ac Priuilegijs, si præstent opera præscripta in Bulla. Erectionis, quamuis non frequentent, & remaneant in eadem ciuitate, & loco.

II. An Sodales discedentes ex vna Sodalitate bona cum venia, & cū literis patentibus si commigrent ad locum vbi pariter est Sodalitas Romanæ Primariæ foederata, fruantur omnibus Gratijs Indulgentijs ac Priuile-

uilegijs si legitime impediti non frequentent eam Sodalitatem.

III. An Sodales qui bona cum uenia, & cum literis patentibus deueniunt, ad locum ubi est Sodalitas Romanæ aggregata gaudeant Indulgentijs Gratijs & Priuilegijs si absque legitimo impedimento non frequentent, an potius eo ipso censeantur exclusi à numero Sodalium.

IV. Cuius nam sit statuere quæ sint impedimenta legitima non frequentandi, &c.

Ad superscripta Dubia

Idem R^mus. P. Mutius Vitelleschus

Præpositus Generalis respondit

die 6. Iunii 1616.

AD primum respondit gaudere etiam remanentes in eadem ciuitate, & loco.

Ad secundum respondit etiam frui commorantes in loco alio ubi est Congregatio.

Ad tertium respondit nō gaudere Sodales qui absque legitimo impedimento non frequentant, Ad

Ad quartum. Respondit statuere quæ sint impedimenta legitima, & illa approbare ad illius loci Congregationem pertinere, in quo commoratur Sodalis, de quo agitur iuxta Regulas ac statuta cuiusque Congregationis à superioribus Societatis approbatas.

Ita est ut dicitur.

Nicolaus de Almazan,
Secretarius Societat.

loc. I. c. 4.

XIV. Atque hinc videas verè dictum esse à nobis totam potestatem condendarum, interpretandarumque legum penes Societatis IESU Præpositum Generalem consistere; & frustra singularium quarundam Sodalitatum personas nonnullas resistere velle, ne vel reformentur vel exigantur aliqua à Sodalibus; quasi invalida sint idcirco, quia ad ipsorum stomachum constituta non faciunt. Verum hi sicut à Primaria dependere

se confiteri debent, ita ab eadem Congregationum præsidibus pendipulcherrimum exemplum condiscunt.

XV. Illud adhuc dubium nonnullis meritò scrupulum mouet, *An illi, qui legibus Sodalitatum non obtemperant, cum earum obseruandarum est opportunitas, nihilominus Gratijs Indulgentiarum fruantur?* quo in dubio illud responderi potest, quando legislator, aut is qui gratiam Indulgentiarum largitur speciatim id exprimit, vt illis non fruantur, qui legum negligentes sunt, sine dubio nihil consequi, tamen si conentur. Ita Confraternitas Rosarij, vt refert Nauarrus, decreto tertio suo negat quidem peccare eos qui statuta negligunt, bonorum tamen participes fieri simul etiam negat. Gregorius quoque XIII. Pontifex Maximus in priore Bulla qua Congregationes institutas confirmauit, noluit Indulgentijs gaudere illos, qui leges aliquas violassent. Verba eius sunt: *Hos vero*

Miscell.
25. de O-
rat.

Bb

ex

ex confratribus, seu socijs ipsis qui per mensem integrum, hoc est quatuor septimanas, ea non prestiterint, quae Sodalitas in quarta & tertia Regula praescribit, de Confessione, Communionem, & Orationibus, cessante legitimo impedimento, ab omnibus, & singulis indulgentijs, & gratijs, donec a superiore Sodalitatis, illis haec noxa condonata fuerit, exclusos esse volumus, atque decernimus. Ex quibus colligere licet, excludi subinde à Communionem gratiarum illos, qui in legum observatione cessatores sunt. Sed nunc ad finem Sodalitatis nostri tendamus. Quod annunc quoque fiat, incertum est & ab illis resolui debet, qui ius interpretandi habent.

CAPVT X.

SODALES FELICITER è vita abeunt.

HUc cursus fuit; haec meta Sodalibus praefixa, ut cum vitam omnin-